

Bilag II.

De Danske Provinsbankers
Forening.

København, den 18. December 1931.

Til Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Tilføjelse til
Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916. (Panthaveres Retsstilling).

De danske Provinsbankers Forening tillader sig herved at fremkomme med følgende Bemærkninger til det nævnte Lovforslag:

Hvis Forholdet virkelig var det, at der hyppig finder Misbrug Sted, saaledes at Pantekreditor ikke alene skaffede sig Dækning for sit Tilgodehavende gennem Overtagelse af Pantet til en latterlig lille Pris, men ogsaa skar en bred Rem af Pantedebitors og Kautionisternes Ryg ved at kræve omtrent hele sit Tilgodehavende hos Debitor og Kautionisterne og derved tjente paa Affæren, vilde Lovforslaget være paa sin Plads. Men det er saa langt fra Tilfældet. De Tilfælde, hvor Panthaveren har faaet mere end Dækning for sit Tilgodehavende, er snart talte. Selvfølgelig forekommer det, at en udækket Fordring anmeldes i Pantedebitors Bo og Pantekreditor faar Dividende sammen med de øvrige Kreditorer, men det spiller saa ringe en Rolle, at det sikkert ikke giver tilstrækkelig Grund for en saa betydningsfuld permanent Lovændring.

Overfor Kautionisterne er Forholdet sikkert nu i de allerfleste Tilfælde det, at der forhandles mellem dem og Pantekreditor, saaledes at Kautionisterne, hvis de ikke foretrækker at betale kontant for at undgaa den fremtidige Risiko, overtager Pantekreditors Fordring og lader sig Ejendommen udlægge paa Auktionen. Pantekreditor har i de fleste Tilfælde en Pligt til at underrette Kautionisterne om, at Retsforfølgning er indledet imod Pantet, og en saadan Meddelelse vil altid under de nuværende Forhold føre til Forhandling mellem Parterne. Sker dette ikke, maa Kautionisterne betale Differencen mellem det Beløb, for hvilket de hæfter, og Auktionsbudet. Kautionisterne har jo nemlig altid i deres Magt at byde Ejendommen op til det, de mener den er værd, eller selv at overtage den. Foreningen tillader sig derfor at foreslaa, at Ordene „eller andre“, hvormed der — jfr. Motiverne — sigtes til Kautionisterne, udgaaer.

Anderledes stiller Forholdet sig med Hensyn til Debitor. Kreditor skal kun have Dækning for sit Tilgodehavende een Gang, og har han faaet det gennem Ejendommens Overtagelse, skal Debitor være fri. Foreningen tillader sig derfor at foreslaa Bestemmelsen affattet saaledes, at Retten, dersom Debitor godtgør, at Kreditor, navnlig gennem senere Salg af Ejendommen eller paa anden Maade, ved Ejendommens Overtagelse har faaet Dækning, helt eller delvis, for sit Tilgodehavende, derunder det af ham paa Ejendommen anvendte, kan ned sætte Fordringen i tilsvarende Omfang. Fordringen bortfalder i alle Tilfælde to Aar efter Auktionsdagen, paa hvilken Ejendommens Overtagelse finder Sted.